

Arrest

**nr. 153 811 van 1 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2015.

Gelet op het arrest nr. 152 640 van 16 september 2015 waarbij de debatten worden heropend.

Gelet op de beschikking van 16 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger van Gondal origine, afkomstig uit Begowala (district Sialkot, provincie Punjab). U kwam aan in België op 27 maart 2011 en diende op 29 maart 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U haalde hierbij aan dat uw vader sinds 1985 deelnam aan de verkiezingen in Pakistan en in 2002 werd vermoord door toedoen van leden van de partij 'Pakistan Muslim League Nawaz Sharif' (PML-N). Sinds 2006 werd u vervolgd door aanhangers van PML-N, alsook de politie, opdat u niet politiek actief zou optreden in navolging van uw vader. Na verschillende keren naar Griekenland te hebben gereisd waar u tot drie keer toe een asielaanvraag indiende doch hierbij telkens terugkeerde naar Pakistan, vluchtte u uiteindelijk naar België in maart 2011. In 2013 was er in Begowala een schietpartij waarbij op uw broer, A. A. (O.V. 7.986.680), en op uw neef Rizwan, die propaganda had gevoerd tegen een vertegenwoordiger van PML-N, werd geschoten, door vermoedelijk aanhangers van PML-N. Enige tijd na dit incident werd uw broer ontvoerd. Op 27 november 2013 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien in hoofdzaak besloten werd dat u er niet in slaagde uw identiteit en bijgevolg uw familieband met uw vader, uw broer en neef Rizwan, aan te tonen, en aangezien vastgesteld werd dat uw gedrag (u keerde herhaaldelijk terug naar Pakistan na uw eerste vlucht naar Griekenland in 2006) niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw beweerde vrees. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 augustus 2014. Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag uiteen hebt gezet. U voegt hieraan toe dat uw familie zich inmiddels aansloot bij de partij Pakistan Tehreek-e-Insaf, die geleid wordt door Imran Khan, en ze deelnamen aan de Dharna, de recente betogingen in Islamabad tegen de huidige regering onder leiding van PML-N. In de nacht van 29 op 30 augustus 2014 werden uw moeder, uw zussen Madeeha en Rasia, en uw broer Arslan aangehouden door de politie en in Adiala Jail vastgehouden. Uw broer werd vrijgelaten waarna ook hij naar België vluchtte waar hij op 27 november 2014 eveneens een asielaanvraag indiende. Uw moeder en zussen worden nog steeds vastgehouden.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart die u werd uitgereikt door de Pakistaanse ambassade in Griekenland, de identiteitskaart van uw moeder, de identiteitskaart van uw zus Madeeha en van uw zus Rasia, de identiteitskaart van uw vader, de identiteitskaart van uw neef Rizwan, de identiteitskaart van uw vriend Tahir Zaman Cheema, een kopie van de identiteitskaart van uw neef Bilal Hussain Gondal, de overlijdensakte van uw vader, de overlijdensakte van uw neef Rizwan, twee foto's van uw neef Rizwan, een foto van de beschoten wagen van uw neef Rizwan, een internetartikel aangaande het schietincident waarbij uw neef Rizwan om het leven kwam, een First Information Report (FIR) dd. 06/01/2013, internetinformatie over het politiek activisme van uw neef Bilal Hussain Gondal en een uittreksel aangaande zijn deelname aan de nationale verkiezingen van mei 2013 voor APM, een uittreksel aangaande de verkiezingsdeelname van uw vader in 1985, foto's van uw vriend Tahir Zaman Sheema aangaande zijn betrokkenheid bij PTI, een nieuwsbericht aangaande de recente protesten in Islamabad, nieuwsberichten aangaande gewelddadige incidenten in de provincie Punjab, openbaar videomateriaal en foto's van de moord op twee broers in Sialkot, nieuwsberichten aangaande de algemene veiligheidssituatie in Pakistan, en twee verzendingsbewijzen.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. In hoofdzaak werd vastgesteld dat u er niet in slaagde uw identiteit en bijgevolg uw familieband met uw vader, uw broer en neef Rizwan, aan te tonen, alsook dat uw gedrag (u keerde herhaaldelijk terug naar Pakistan na uw eerste vlucht naar Griekenland in 2006) niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw beweerde vrees ten aanzien van uw herkomstland. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige

asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Vooreerst zij opgemerkt dat u in het kader van uw huidige aanvraag enkele nieuwe stukken neerlegt die uw identiteit en ook de identiteit van uw vader en neef Rizwan aantonen, en dat naar aanleiding van de asielaanvraag van uw broer A. A. (O.V. 7.986.680) en de door hem neergelegde identiteitsbewijzen kan worden vastgesteld dat hij inderdaad uw broer is.

Omwille van onderstaande argumentatie wordt echter geoordeeld dat u er (nog steeds) niet in slaagt aannemelijk te maken dat u en uw familie na de moord op uw vader in 2002, hetgeen een politieke afrekening zou hebben betroffen, in Pakistan nog verder problemen kenden met aanhangers van Pakistan Muslim League Nawaz Sharif (PML-N), alsook de ordediensten.

Aangaande de politieke vervolging die uw broer Arslan, uw neef Rizwan en uw moeder en zussen vanwege aanhangers van PML-N alsook de ordediensten ondergingen na uw definitieve vertrek uit uw land van herkomst (uw broer en neef Rizwan werden beschoten waarbij Rizwan het leven liet, uw broer werd ontvoerd, en uw broer, uw moeder en zussen werden naar aanleiding van de recente protesten in Islamabad aangehouden door de politie en vastgehouden in de Adiala Jail), zij opgemerkt dat deze ook werden aangehaald door uw broer in het kader van zijn asielaanvraag, die door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door uw broer aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op zijn persoon ongeloofwaardig werden bevonden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw broer A. A. (O.V. 7.986.680), werd genomen, verwijs ik naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

"Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in Pakistan problemen kende met aanhangers van de huidige regeringspartij Pakistan Muslim League Nawaz Sharif (PML-N). U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst legde u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af aangaande het tijdstip waarop u en uw familieleden, die aanvankelijk de partij van voormalig president Pervez Musharraf, All Pakistan Muslim League (APML), steunden (CGVS, p. 6), zich zouden hebben aangesloten bij de partij Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI), en bijgevolg, aangaande de partij die jullie steunden in de aanloop naar de nationale verkiezingen van 11 mei 2013, toen jullie door aanhangers van de partij PML-N werden vervolgd. Zo verklaarde u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jullie zich aansloten bij PTI na de arrestatie van Pervez Musharraf, en dit eind 2013 of begin 2014 (DVZ, vragenlijst, vraag 3.3 en 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen uitdrukkelijk dat u en uw familieleden zich bij PTI aansloten in 2012, althans vóór de nationale verkiezingen van mei 2013 (CGVS, p. 12-13), wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw eerdere verklaringen op de DVZ hieromtrent. Toen u erop werd gewezen dat jullie zich dan bij PTI aansloten vóórdat Pervez Musharraf een eerste keer werd gearresteerd, aangezien deze arrestatie plaatsvond in april 2013 (in tegenstelling tot uw verklaringen op de DVZ), antwoordde u dat jullie zich wel na zijn arrestatie aansloten bij PTI, doch alleszins vóór de nationale verkiezingen van mei 2013. Dit biedt echter geen verschoonbare uitleg voor deze vastgestelde tegenstrijdigheid aangezien u op de DVZ ook verklaarde dat jullie zich eind 2013 of begin 2014 bij PTI aansloten (DVZ, vragenlijst, vraag 3.3). Toen u vervolgens werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring op de DVZ dat jullie zich eind 2013 of begin 2014 aansloten bij PTI, ontkende u dit en herhaalde u dat jullie Imran Khan, de voorzitter van PTI, reeds steunden naar aanloop van de nationale verkiezingen van 11 mei 2013 (CGVS, p. 13). Nadien verklaarde u dan weer tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u en uw familieleden zich aansloten bij PTI, ná de verkiezingen van mei 2013 en na de arrestatie van Pervez Musharraf. U beweerde dat Pervez Musharraf pas na deze verkiezingen gearresteerd werd en jullie zijn partij, APML, nog steunden in de aanloop naar de verkiezingen van mei 2013 (CGVS, p. 14), hetgeen dan weer niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw eerdere verklaring dat jullie in de aanloop naar de verkiezingen van mei 2013 Imran Khan, de voorzitter van PTI, reeds steunden en zich vóór deze verkiezingen reeds aansloten bij zijn partij (CGVS, p. 12-13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt bovendien dat Pervez Musharraf na zijn terugkeer naar Pakistan eind maart 2013, een eerste keer werd gearresteerd op 19 april 2013, namelijk voor de verkiezingen van 11 mei 2013, wat evenmin in overeenstemming kan worden gebracht met uw laatste verklaringen hieromtrent. Dat u dergelijke flagrante tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de partij die u en uw familieleden

steunden in de aanloop naar de nationale verkiezingen van mei 2013, haalt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de politieke betrokkenheid van u en uw familieleden en bijgevolg de problemen die jullie in dit verband zouden hebben gekend met aanhangers van PML-N ernstig onderuit. U verklaarde immers dat u en uw neef Rizwan Mushtaq Gondal werden beschoten door vermoedelijk aanhangers van PML-N, toen jullie onderweg waren naar Begowala nadat jullie op verschillende plaatsen campagne hadden gevoerd om steun te verwerven voor jullie partij in het kader van de aankomende verkiezingen, waarbij Rizwan het leven liet (CGVS, p. 15). Ongeveer een maand later werd u vervolgens ontvoerd door eveneens luidens u, aanhangers van PML-N (CGVS, p. 22-23). Het feit dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over de partij die jullie steunden in de aanloop naar de nakende verkiezingen, in het kader waarvan jullie door aanhangers van PML-N werden vervolgd, haalt de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen dan ook onderuit.

De geloofwaardigheid van uw verklaring dat uw neef, Rizwan Mushtaq Gondal, omwille van zijn politiek activisme werd vermoord door aanhangers van PML-N tijdens een schietincident op 6 januari 2013 en dat u hierbij aanwezig was, wordt verder onderuit gehaald, daar u hieromtrent eveneens vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u aanvankelijk op de DVZ dat naar aanleiding van dit incident uw neef ter plaatse overleed, u ongedeerd bleef, en de chauffeur en de andere inzittende licht gewond raakten (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat naar aanleiding van dit schietincident twee personen werden vermoord, namelijk uw neef Rizwan en zijn chauffeur (CGVS, p. 15-16), wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw eerdere verklaring dat de chauffeur licht gewond raakte. Bovendien kende u de naam niet eens van de chauffeur die naar aanleiding van dit incident vermoord zou zijn, noch de naam van de andere inzittende, luidens u de bodyguard van uw neef. U wist evenmin of de familieleden van de chauffeur een klacht hadden ingediend naar aanleiding van zijn overlijden (CGVS, p. 15, 19-20). Bovendien wordt in het door u neergelegde persbericht van dit incident vermeld dat hierbij inderdaad twee personen om het leven kwamen, namelijk Rizwan, van de Gondal groep, en een zekere Bashir, van de rivaliserende Tihaami groep, hetgeen u opmerkelijk genoeg niet vermeldde. Verder wordt er niets geschreven over het feit dat ook de chauffeur van uw neef hierbij om het leven zou zijn gekomen. Toen u hierop werd gewezen, antwoordde u dat de bodyguard van uw neef ook had gevuurd waardoor inderdaad iemand van de tegenpartij was overleden (CGVS, p. 19). Toen u erop werd gewezen dat er dan drie personen naar aanleiding van dit incident waren omgekomen in plaats van twee, antwoordde u dat de chauffeur pas later in het ziekenhuis aan zijn verwondingen overleed (CGVS, p. 19-20). Deze uitleg verklaart echter geenszins waarom u dan aanvankelijk verklaarde dat tijdens dit incident twee personen het leven lieten, namelijk uw neef en zijn chauffeur, en u verder niets vermeldde over de dood van een persoon van de tegenpartij. Voorts kende u evenmin de namen van de omstaanders die in dit vuurgevecht verwond raakten (CGVS, p. 19), niettemin hun namen worden vermeld in de door u neergelegde FIR van de klacht die naar aanleiding van dit incident werd ingediend. Zij tevens opgemerkt dat u bij aanvang van uw gehoor op het Commissariaat-generaal nog verklaarde dat jullie toen met zeven in de wagen zaten die onder vuur werd genomen, en vervolgens dan weer verklaarde dat jullie maar met vier personen in deze wagen zaten (CGVS, p. 4, 15). Uit de persartikels aangaande dit incident blijkt voorts louter dat dit een vuurgevecht betrof tussen twee rivaliserende groepen, namelijk de Gondal groep en de Tihaami groep, naar aanleiding van een oude vijandschap waardoor het tot een woordenwisseling en vervolgens een vuurgevecht tussen beide groepen was gekomen, doch wordt er verder niet vermeld dat dit een politieke afrekening zou zijn, zoals u beweert. Ook in de door u neergelegde FIR van de klacht die luidens u door de broer van uw neef Rizwan werd ingediend, wordt nergens vermeld dat dit een vuurgevecht tussen politieke tegenstanders betrof. Uit de door u neergelegde FIR blijkt bovendien dat deze klacht werd ingediend door een zekere Amer Hussain en niet Zuman Mushtaq Gondal, de broer van Rizwan, zoals u beweerde (CGVS, p. 20). Voorts wordt in deze klacht vermeld dat uw neef Rizwan zich toen in de wagen van een zekere Abrar Hussain bevond die vervolgens door gewapende personen onder vuur werd genomen, doch uw naam wordt hier verder nergens in vermeld, noch is er sprake van andere inzittenden in de wagen waar uw neef Rizwan zich bevond. U verklaarde verder dat er enkele beschuldigten met de familienaam 'Butt' in de door u neergelegde FIR vermeld werden, doch kon u verder geen concrete namen opnoemen van personen die in de klacht als beschuldigten worden aangewezen (CGVS, p. 20-21). In de door u neergelegde FIR worden nochtans 8 personen bij naam genoemd die als beschuldigten worden aangewezen, doch niemand met de familienaam 'Butt'. Indien u daadwerkelijk bij dit incident aanwezig was, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hierover gedetailleerde, coherente en juiste verklaringen kon afleggen, wat in casu niet het geval was. Hoewel niet betwist wordt dat uw neef Rizwan in een vuurgevecht tussen twee rivaliserende groepen werd vermoord, maakt u omwille van bovenstaande argumentatie geenszins aannemelijk dat hij omwille van zijn politiek activisme werd doodgeschoten door aanhangers van PML-N, noch dat u hierbij aanwezig was.

Aangaande uw ontvoering door vermoedelijk aanhangers van PML-N, legde u eveneens vage verklaringen af en werden meerdere tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw onderlinge verklaringen en tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw broer. Zo verklaarde u aanvankelijk op de DVZ dat u ongeveer twee maanden na het schietincident van 6 januari 2013 door onbekenden, vermoedelijk aanhangers van PML-N werd ontvoerd en vervolgens 8 à 10 dagen werd vastgehouden, toen u uiteindelijk kon ontsnappen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u 25 à 30 dagen na het schietincident van 6 januari 2013, dus ongeveer een maand later, door onbekenden werd ontvoerd en vervolgens ongeveer een maand werd vastgehouden totdat u wist te ontsnappen (CGVS, p. 22-23). Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring op de DVZ dat u langer dan een maand na het schietincident werd ontvoerd (namelijk ongeveer twee maanden later), antwoordde u het zich niet precies te herinneren (CGVS, p. 22), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheid geenszins opheft. Toen u vervolgens werd gewezen op uw eerdere verklaring dat u maar 8 à 10 dagen door uw ontvoerders werd vastgehouden totdat u kon ontsnappen, antwoordde u eveneens het zich niet precies te herinneren (CGVS, p. 23), waardoor ook deze tegenstrijdigheid overeind blijft. Toen u gevraagd werd of er getuigen waren van toen u op de bazaar door uw ontvoerders werd meegenomen, antwoordde u dat niemand dit had gezien (CGVS, p. 23). Toen u vervolgens gevraagd werd hoe uw familie op de hoogte was geraakt van uw ontvoering, antwoordde u dan weer dat het mogelijk was dat toen u op de bazaar door uw ontvoerders werd meegenomen, enkele mensen dat gezien hadden en doorgezegd hadden, hoewel u dit niet met zekerheid wist (CGVS, p. 23), wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw eerdere verklaring hieromtrent. Bovendien verklaarde uw broer nog naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag dat uw ontvoerders u toelieten contact te hebben met uw moeder tijdens uw vasthouding, waardoor ze wisten dat u nog in leven was (CGVS broer 1ste AA, p. 10), hetgeen u opmerkelijk genoeg niet eens vermeldde toen u werd gevraagd hoe uw familie over uw ontvoering op de hoogte was geraakt. Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaarde dat u zeker wist dat uw moeder en zussen geen contact met uw ontvoerders hebben gehad (CGVS, p. 24), hoewel uw broer vermoedde dat uw ontvoerders uw familie enkele keren opbelde zodat jullie met elkaar konden communiceren, hetgeen uw ontvoerders immers toelieten (CGVS broer 2e AA, p. 8). Voorts wist u zowaar niet of uw neven contact hebben gehad met uw ontvoerders (CGVS, p. 24). Daarnaast is het uiterst opmerkelijk dat uw broer tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van zijn eerste asielaanvraag op 18 oktober 2013 verklaarde dat u ontvoerd werd en reeds drie maanden vermist was (CGVS broer 1ste AA, p. 10), wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaringen aangaande het tijdstip en de duur van uw ontvoering aangezien u aangaf dat u al in februari of maart 2013 werd ontvoerd en niet langer dan een maand werd vastgehouden (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5; CGVS, p. 22-23). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van zijn tweede asielaanvraag verklaarde uw broer bovendien dat u in augustus 2013 werd ontvoerd. Toen hij gewezen werd op het feit dat u uw ontvoering op een ander tijdstip plaatste, antwoordde uw broer dat hij er zelf niet bij was en dit bijgevolg niet zeker kan weten (CGVS, p. 7-8), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheid echter geenszins opheft. Het is immers niet aannemelijk dat uw broer in oktober 2013 wel van uw ontvoering op de hoogte zou zijn gebracht doch toen niet wist te vertellen dat u reeds terecht was en daarentegen verklaarde dat u naar aanleiding van uw ontvoering al drie maanden vermist was. Daar ook dit element deel uitmaakt van de kern van jullie asielrelaas kan redelijkerwijze van u en uw broer worden verwacht dat jullie hieromtrent gedetailleerde en coherente verklaringen konden afleggen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met aanhangers van PML-N verder ondermijnd.

Voorts werden eveneens tegenstrijdigheden opgemerkt tussen de onderlinge verklaringen van uw broer, en tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw broer, aangaande de aanhouding van u, uw moeder en zussen in de nacht van 29 op 30 augustus 2014 naar aanleiding van jullie deelname aan de protesten in Islamabad die door onder meer Imran Khan georganiseerd werden. Zo verklaarde u aanvankelijk dat iedereen die toen werd aangehouden tijdens deze betoging naar Adiala Jail (Rawalpindi, provincie Punjab) werd gebracht (CGVS, p. 8). Toen u nadien werd gevraagd waar u na deze aanhouding ongeveer een maand werd vastgehouden, verklaarde u dit echter niet te weten (CGVS, p. 24-25). Uw broer verklaarde daarentegen dat ook u in Adiala Jail in Rawalpindi werd vastgehouden en dat hij dit van u zo had vernomen (CGVS broer 2e AA, p. 6), wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaring hieromtrent. Toen hij werd gewezen op uw verklaring dat u niet wist waar u werd vastgehouden, antwoordde uw broer dat u dit waarschijnlijk vergeten bent of dat u bedoelde dat u niet wist in welk gebouw van de Adiala Jail u werd vastgehouden, aangezien dit een grote gevangenis is met verschillende afdelingen (CGVS broer 2e AA, p. 7). Deze uitleg kan echter geenszins overtuigen. U verklaarde immers uitdrukkelijk niet te weten in welke gevangenis u en de andere mannen die samen met u werden aangehouden werden vastgehouden (CGVS, p. 24-25). Voorts is het uiterst opmerkelijk dat uw broer op de DVZ bij het indienen van zijn

tweede asielaanvraag als nieuw element aanhaalt dat zijn moeder en zussen naar aanleiding van deze betoging werden aangehouden en nog steeds niet werden vrijgelaten, doch verder niets vermeldde over het feit dat u toen eveneens werd aangehouden en maar liefst een maand werd vastgehouden (DVZ broer 2e AA, verklaring, rubriek 15). Geconfronteerd met deze ommissie antwoordde uw broer dat dit hem toen niet werd gevraagd (CGVS broer 2e AA, p. 7). Deze uitleg kan geenszins overtuigen, te meer aangezien uw broer op de DVZ wel expliciet werd gevraagd of er toen ook andere mensen werden aangehouden, waarop hij antwoordde dat toen veel mensen werden aangehouden maar hij de namen van deze personen niet kent en verder niets vermeldde over uw aanhouding (DVZ broer 2e AA, verklaring, rubriek 15). U verklaarde tevens dat uw grootvader toen ook samen met u werd aangehouden en later vrijgelaten (CGVS, p. 24). Toen aan uw broer werd gevraagd of er nog andere familieleden dan u, uw moeder en zussen naar aanleiding van deze betoging werden aangehouden, antwoordde hij dit opmerkelijk genoeg niet te weten (CGVS 2e AA broer, p. 7). Voorts verklaarde uw broer op de DVZ dat jullie moeder en zussen toen op 1 of 2 september 2014 werden aangehouden in plaats van de nacht van 29 op 30 augustus zoals jullie dit op het Commissariaat-generaal verklaarden (DVZ 2e AA broer, verklaring, rubriek 15; CGVS, p. 7; CGVS broer 2e AA, p. 5-6). Toen hij op zijn eerdere verklaring op de DVZ werd gewezen, ontkende uw broer dit te hebben verklaard (CGVS 2e AA broer, p. 9). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen volstaat geenszins om een tegenstrijdigheid op te heffen. Bovendien werden uw broers verklaringen hem op de DVZ nadien in het Punjabi voorgelezen, hetgeen hij ter bevestiging heeft ondertekend. U verklaarde ten slotte dat u van een vriend vernam dat tegen uw moeder en zussen een klacht werd ingediend en zij omwille hiervan nog steeds worden vastgehouden. U wist verder echter niet wanneer deze klacht dan werd ingediend, noch of uw moeder en zussen naar aanleiding hiervan voor een rechtbank dienden te verschijnen. U hebt evenmin enig begin van bewijs van deze klacht (CGVS, p. 8-9). Bovendien bleek uw broer opmerkelijk genoeg geen weet te hebben van het feit dat een klacht tegen uw moeder en zussen werd ingediend (CGVS broer 2e AA, p. 6). Daar ook deze elementen deel uitmaken van de kern van jullie asielrelaas, kan redelijkerwijze van u en uw broer worden verwacht dat jullie hieromtrent gedetailleerde en coherente verklaringen konden afleggen, wat wederom niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder aangetast.

Ten slotte kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde clandestiene reis van Pakistan naar Italië. U verklaarde dat u per vliegtuig samen met een smokkelaar die voor u een vals paspoort had geregeld van Karachi (Karachi, provincie Sindh), via Dubai, naar Italië reisde. U wist echter niet van welk land dit valse paspoort was, welke persoonsgegevens hierin stonden, noch of dit paspoort een visum bevatte (CGVS, p. 20-22). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaarde een ernstige vrees te koesteren, en gelet op de strenge en persoonlijke identiteitscontroles bij het binnenkomen van de Schengenzone, is het niet aannemelijk dat u de gegevens van het door u gebruikte valse reisdocument niet zou kennen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw geldige reisdocument(en) bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie aangaande een door u verkregen visum, het tijdstip en de wijze waarop u uw land verlaten hebt, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder onderuit gehaald.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen gevisieerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), blijkt voorts dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno

2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. U legde in dit verband enkele nieuwsberichten neer van gewelddadige incidenten die zich voordeden in het district Sialkot (provincie Punjab), van waar u afkomstig bent, doch die niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Punjab grotendeels stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de provincie voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Nagenoeg de helft van de in 2013 te betreuren doden werd het slachtoffer van terreurgeweld, hoofdzakelijk gepleegd door de Pakistaanse Taliban en Lashkar-e-Jhangvi. Deze terreuraanslagen vonden voornamelijk plaats in de stad Lahore en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie, waar het overwegend rustig bleef. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daarnaast omvatte het geweld in de provincie sektarisch geweld, etno-politiek geweld, grensaanvallen en geweld tussen politie en criminelen. De meeste geweldincidenten in de provincie Punjab vonden plaats in de verkiezingsmaand mei.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De identiteitskaarten van u, uw moeder, uw zussen, en uw neef Bilal Hussain Gondal bevatten louter informatie aangaande uw identiteit en die van uw familieleden, die niet betwist wordt. De identiteitskaart van uw vader, het uittreksel van zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn overlijdensakte bevatten louter informatie over zijn identiteit, zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn (onnatuurlijke) dood, doch niet aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon. De identiteitskaart van uw neef Rizwan, zijn overlijdensakte, twee foto's van uw neef Rizwan, een foto van de beschoten wagen waarin hij zich bevond, een internetartikel aangaande het schietincident waarbij hij om het leven kwam, en de FIR dd. 06/01/2013 die naar aanleiding van dit schietincident werd geregistreerd, tonen louter de identiteit van uw neef Rizwan aan en het feit dat hij op 6 januari 2013 in een vuurgevecht om het leven kwam, doch niet dat hij omwille van zijn politiek activisme zou zijn doodgeschoten door aanhangers van PML-N, noch dat u hierbij aanwezig was. Het uittreksel van de verkiezingsdeelname van uw neef Bilal Hussain Gondal als kandidaat voor APML wordt evenmin betwist. Dit levert echter evenmin een bewijs van uw eigen politiek activisme of uw beweerde vervolging door aanhangers van PML-N. Aangaande de door u neergelegde nieuwsberichten van gewelddadige incidenten die zich voordeden in het district Sialkot (provincie Punjab), van waar u afkomstig bent, alsook de persberichten van de recente protesten in Islamabad, zij ten slotte benadrukt dat u hier nergens persoonlijk in wordt vermeld en deze niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3).

Daar het asielrelaas van uw broer, Gondal Zeeshan Arif (O.V. 6.790.680), verbonden is met dat van u (CGVS, p. 10; CGVS broer 2e AA, p. 4), zij opgemerkt dat ook in het kader van zijn tweede asielaanvraag besloten werd tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op zijn persoon."

Daarnaast werden enkele bijkomende elementen opgemerkt die de geloofwaardigheid onderuit halen van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon en die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst enkele keren te ontvluchten en na een drietal keer in Griekenland asiel te hebben aangevraagd, uw land van herkomst definitief te verlaten en asiel aan te vragen in België. U legde hierover immers onaannemelijk vage verklaringen af en bovendien werden enkele tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw huidige verklaringen en uw eerdere verklaringen hieromtrent. Zo haalde u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag aan dat u in 2006 door aanhangers van PML-N werd benaderd opdat u zich niet politiek zou manifesteren, en tevens door de politie opgepakt, waarna u werd geslagen en er werd gezegd dat u het gebied diende te verlaten indien u niet vermoord wilde worden, waarna u naar Griekenland vluchtte waar u een eerste asielaanvraag indiende. U kreeg er echter een negatieve beslissing en in 2007 keerde u terug naar Pakistan omdat u dacht dat het er veilig zou zijn. U kreeg er echter wederom dreigementen en werd opnieuw door de politie opgepakt. Er werd u terug duidelijk gemaakt dat u Pakistan diende te verlaten. In datzelfde jaar keerde u terug naar Griekenland waar u wederom een asielaanvraag indiende. U kreeg wederom een negatieve beslissing en u keerde in 2009 naar Pakistan terug waar u onder meer in Lahore en Islamabad onderdook. Ergens onderweg werd uw auto echter tegengehouden door de politie en u werd opnieuw naar het politiekantoor gebracht. Wederom werd u er bedreigd en men stelde dat u Pakistan moest verlaten. Eind 2010 ging u wederom naar Griekenland. U diende er een derde asielaanvraag in maar wachtte het interview niet af omdat uw situatie in Pakistan naar eigen zeggen genormaliseerd was. Begin 2011 keerde u terug naar Pakistan. Wederom werd u op de weg door de politie tegengehouden en naar een politiebureau gebracht (zie gehoorverslag CGVS 1ste AA). Toen u naar aanleiding van uw huidige asielaanvraag werd gevraagd hoeveel keer u in totaal werd aangehouden, antwoordde u dat u twee of drie keer werd aangehouden. Toen deze vraag werd herhaald besloot u dat u drie keer in totaal werd aangehouden (CGVS, p. 10). Uit uw asielrelaas zoals u dit naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag uiteenzette blijkt echter dat u vier in plaats van drie keer werd aangehouden, namelijk een eerste keer in 2006, een tweede keer na uw terugkeer uit Griekenland in 2007, een derde keer in 2009 en een vierde keer in 2011 (supra). In het kader van uw huidige aanvraag plaatste u uw eerste aanhouding in 2006, uw tweede in 2007 en uw derde en luidens u laatste aanhouding in 2010 of 2011, doch vermeldde u niets over een aanhouding in 2009 zoals u dit naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen had gezet. Voorts kon u niet zeggen wanneer precies u telkens werd aangehouden. U wist louter te vertellen dat u een eerste keer werd aangehouden in 2006, een tweede keer in augustus of september 2007 en van uw laatste aanhouding zou u zich het jaartal bovendien niet meer herinneren. Zo wist u niet meer of dit in 2010 of in 2011 gebeurde, en meende u uiteindelijk dat het in 2011 was. Evenmin herinnerde u zich hoelang u telkens werd vastgehouden. U verklaarde dat u soms 5 tot 6 tot 7 dagen werd vastgehouden en één keer langer dan 7 dagen werd vastgehouden. U wist echter niet meer naar aanleiding van welke aanhouding u langer dan 7 dagen werd vastgehouden, noch hoelang u toen dan werd vastgehouden (CGVS, p. 10). Daar deze elementen deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde en coherente informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit gehaald.

Voorts zij opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat uw broer niet op de hoogte bleek te zijn van de precieze problemen die u zou hebben gekend. Zo verklaarde u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag dat u zowel door aanhangers van PML-N als door de ordediensten, die immers onder het gezag van PML-N stonden, werd vervolgd (supra). Toen uw broer in het kader van zijn asielaanvraag werd gevraagd of u ooit werd aangehouden en vastgehouden, antwoordde hij dit echter niet te weten. Hij wist niet of u überhaupt ooit problemen hebt gekend met de politie (CGVS broer, p. 24-26). In de door u en uw broer omschreven precare situatie is het geenszins aannemelijk dat uw broer hier niet van op de hoogte zou zijn omdat u hem hier niet zou over hebben ingelicht.

Een beslissing om uw land van herkomst te verlaten, jegens hetwelk zowel u als uw broer een ernstige vrees zou koesteren, om zich vervolgens te beroepen op internationale bescherming, hetgeen u reeds 3 keer werd geweigerd, en een heel nieuw leven op te bouwen in een vreemd land, betreft immers een bijzondere ingrijpende beslissing, en u en uw broer zouden er in de door jullie omschreven situatie alle belang bij hebben gehad om informatie uit te wisselen aangaande de details van jullie persoonlijke problemen, die immers geheel verbonden zijn (CGVS, p. 4; CGVS broer, p. 10). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen gevisieerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), blijkt voorts dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. U legde in dit verband enkele nieuwsberichten neer van gewelddadige incidenten die zich voordeden in de provincie Punjab van waar u afkomstig bent, alsook nieuwsberichten aangaande de algemene veiligheidssituatie in Pakistan, doch die niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3-4, 11-12).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Punjab grotendeels stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de provincie voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Nagenoeg de helft van de in 2013 te betreuren doden werd het slachtoffer van terreurgeweld, hoofdzakelijk gepleegd door de Pakistaanse Taliban en Lashkar-e-Jhangvi. Deze terreuraanslagen vonden voornamelijk plaats in de stad Lahore en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie, waar het overwegend rustig bleef. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daarnaast omvatte het geweld in de provincie sektarisch geweld, etno-politiek geweld, grensaanvallen en geweld tussen politie en criminelen. De meeste geweldincidenten in de provincie Punjab vonden plaats in de verkiezingsmaand mei.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De identiteitskaarten van u, uw moeder, uw zussen, uw neef Bilal Hussain Gondal, en uw vriend Tahir Zaman Sheema, bevatten louter informatie aangaande uw identiteit, die van uw familieleden, en uw vriend Tahir, die niet betwist wordt. De identiteitskaart van uw vader, het uittreksel van zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn overlijdensakte, bevatten louter informatie over zijn identiteit, zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn (onnatuurlijke) dood, doch niet aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon. De identiteitskaart van uw neef Rizwan, zijn overlijdensakte, twee foto's van uw neef Rizwan, een foto van de beschoten wagen waarin hij zich bevond, een internetartikel aangaande het schietincident waarbij hij om het leven kwam, en de FIR dd. 06/01/2013 die naar aanleiding van dit schietincident werd geregistreerd, tonen louter de identiteit van uw neef Rizwan aan en het feit dat hij op 6 januari 2013 in een vuurgevecht om het leven kwam, doch niet dat hij omwille van zijn politiek activisme zou zijn doodgeschoten door aanhangers van PML-N, noch dat uw broer hierbij aanwezig was. Het uittreksel van de verkiezingsdeelname van uw neef Bilal Hussain Gondal als kandidaat voor APML en de overige internetinformatie aangaande zijn politiek activisme wordt evenmin betwist. Dit levert echter evenmin een bewijs van uw beweerde vervolging door aanhangers van PMLN en de ordediensten. Aangaande de door u neergelegde nieuwsberichten van gewelddadige incidenten die zich voordeden in de provincie Punjab, van waar u afkomstig bent, alsook nieuwsberichten aangaande de algemene veiligheidssituatie en persberichten van de recente protesten in Islamabad, zij ten slotte benadrukt dat u hier nergens persoonlijk in wordt vermeld en deze niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3-4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De huidige bestreden beslissing verwijst naar de beslissing genomen in hoofde van de broer van de verzoekende partij. Verzoeker verwijst volledig naar de motieven die zijn broer in zijn verzoekschrift heeft gegeven.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 153 810 van 1 oktober 2015 aan de broer van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3, 48/5, § 3 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 41 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming juncto "arrest RC vs Zweden".

Uit het gehoorverslag blijkt volgens verzoeker dat hij het jaar 2012 verwisselt met het jaar 2013. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde stuk van de verkiezingsuitslagen blijkt dat B.H.G. met de partij APML deelnam aan de verkiezingen in 2013. Uit dit stuk blijkt volgens verzoeker duidelijk dat APML pas na deze verkiezingen toenadering zocht bij PTI. Verweerder verwijst teveel naar het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ), dat er volgens verzoeker enkel op gericht is om na te gaan welk land bevoegd is tot het onderzoek van de asielprocedure van een persoon. "Conform de DUBLIN 3 verordening kan de advocaat aanwezig zijn doch het is totaal niet gebruikelijk dat een advocaat aanwezig is op het verhoor van DVZ." Het gehoor op de DVZ vindt plaats kort na aankomst, zodat de kandidaat-vluchteling nog niet de tijd heeft gehad om op zijn positieven te komen. "Hiervoor zijn de

'reception facilities' zoals neergeschreven in richtlijn 2003/9/EG zo belangrijk." Op pagina 14 van het gehoorverslag staat volgens verzoeker een zin in onduidelijk Nederlands, die voor verwarring zorgt en gewoon onbegrijpelijk is. Verzoeker verwijst naar pagina 12 en 14 van het gehoorverslag, waaruit blijkt dat 2012 dient gelezen te worden als 2013. Het interview op de DVZ werd volgens verzoeker op een slordige wijze gedaan. Hij merkt op dat "voor de verkiezingen" of "na de verkiezingen" het tegenovergestelde betekent, doch het zijn slechts vier verschillende letters die de betekenis totaal omkeren. Uit zijn verklaringen op pagina 12 en 14 van het gehoorverslag blijkt volgens hem duidelijk dat zijn partij en zijn familie zich aansloten na de verkiezingen. Verzoeker is geletterd en heeft een notie van het Engels. "Wat zou er cliënt bezielen om verklaringen af te leggen tegen stukken die hij zelf voortbrengt." Op pagina 15 van het gehoorverslag heeft hij opnieuw verklaard dat zij in januari 2013 (dus voor de verkiezingen) nog aan de kant stonden van Pervez Musharref. Pas na de arrestatie en na de verkiezingen werden zij lid van PTI.

Op het ogenblik van de schietpartij op 6 januari 2013 werden twee personen gedood, namelijk de neef en een andere persoon van de andere groep. Pas 3 à 4 maanden later overleed de chauffeur. De chauffeur betreft geen beroepschauffeur, maar een partijlid dat met de auto kan of wil rijden. De bodyguard is eveneens een partijlid dat gewapend is. Verzoeker kent niet alle leden van de partij bij naam. Hij was slechts een ronselaar voor de partij.

Wat betreft de FIR van de schietpartij, wijst verzoeker erop dat de machthebbers in het hele land tot de PML-N behoren, die de politieke tegenstanders zijn van verzoekers familie en partij. Natuurlijk vermeldt de FIR niet dat het een politieke afrekening betreft. De politie wordt gecontroleerd door de PML-N. De taak van de politie is volgens verzoeker het beschermen van de machthebbers. De klacht werd ingediend door Am.H. en door niemand anders. Z.M.G. heeft geen klacht neergelegd, maar wel de overlijdensakte opgehaald bij de gemeente van zijn broer. In de FIR worden enkel de namen vermeld van de personen die geschoten hebben en die gewond zijn geraakt, en dus niet die van verzoeker. Verzoeker wijst erop dat de FIR niet vertaald werd. Wat betreft het voorkomen van de familienaam 'Butt' in de FIR, wijst verzoeker op de naam 'Talat', wiens volledige naam 'Talat Butt' is. In zijn eigen naam komt 'G.' ook niet voor. De clannaam wordt niet vermeld. "Doch iedere tolk zal weten dat Talat BUTT de naam is. Ter zitting van het CGVS zal de tolk dit inderdaad kunnen vertalen naar Talat BUTT hoewel BUTT er inderdaad niet in beschreven staat met de letter BUTT."

Vervolgens voert verzoeker aan dat zijn broer in België was op het moment van zijn ontvoering, zodat diens verklaringen gebaseerd zijn op wat hij weet van horen zeggen. Verzoeker heeft duidelijk gezegd dat hij geen tijdsbesef had tijdens zijn ontvoering. "Op Dublin interview heeft verzoeker duidelijk gesteld 'ongeveer'." Het verschil tussen één of twee maand na de ontvoering is volgens verzoeker niet van deze orde om dit te zien als een tegenstrijdigheid ter staving van de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas. "Verzoeker gaat niet in op de tegenstrijdigheden die het CGVS vaststelt tijdens de verschillende verhoren van verzoekers broer. Verzoeker herhaalt: hij was er niet bij. Alle informatie die hij heeft, heeft hij verkregen van 'horen zeggen'."

Met betrekking tot de betoging herhaalt verzoeker dat zijn broer er niet bij was. "Derhalve kan er met de verklaringen van zijn broer geen rekening worden gehouden." Hij werd bij zijn arrestatie eind augustus 2014 geblinddoekt naar de gevangenis gebracht, zodat hij aanvankelijk niet wist waar hij naartoe werd gebracht. Later bleek dit Adiala Jail te zijn. Zijn moeder en zussen zijn nog steeds opgesloten en zijn overgeleverd aan pure willekeur.

Betreffende de strenge en persoonlijke identiteitscontroles stelt verzoeker dat de ene controle de andere niet is. Bij aankomst in Italië werd hij opgepakt door de grenspolitie. De strenge controles zijn er bij aankomst en niet bij vertrek uit Dubai. Als verzoeker uit het vliegtuig stapt in Italië, kan hij aan de Italiaanse grenspolitie melden dat hij internationale bescherming behoeft. Hij had enkel een paspoort nodig om in Abu Dhabi op het vliegtuig te geraken richting Europa.

Verder meent verzoeker dat verweerder een verkeerde analyse hanteert om na te gaan of er sprake is van een gegronde vrees. De asielinstantie kan volgens verzoeker twee analyses hanteren: ofwel vraagt de protection officer zich af of hij hem gelooft of niet, ofwel vraagt men zich af wat het gevaar is als hij naar zijn land van herkomst dient terug te keren. De laatste analyse verdient de voorkeur, anders zijn de beslissingen arbitrair aangezien ze afhangen van de subjectiviteit van de protection officer, aldus verzoeker. Verzoeker verwijst naar het arrest RC tegen Zweden. Hij wijst erop dat hij bewijzen heeft aangebracht, die de commissaris-generaal te gemakkelijk ter zijde schuift. Er mag minstens een vertaling van de FIR verwacht worden. Indien de gehoorverslagen van hem en zijn broer naast elkaar

worden gelegd, blijken er volgens verzoeker ook veel overeenstemmingen te vinden te zijn, hetgeen een indicatie van de vrees is. Het enige wat het CGVS doet, is tegenstrijdigheden zoeken, zo meent verzoeker.

Voorts wijst verzoeker erop dat hij zijn littekens heeft getoond, waaruit blijkt dat hij gefolterd werd en dus reeds een vervolging ondergaan heeft. Of dit door leden van PML-N was of niet, doet niet ter zake. Verzoeker verwijst naar artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verweerder dient volgens hem na te gaan of de Pakistaanse overheid een effectief rechtssysteem heeft voor de detectie, opsporing en passende bestraffing. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van 18 februari 2014 en november 2014 blijkt dat er in Pakistan wel degelijk sprake is van "arbitrary arrest and detention, extrajudicial executions, election violence, ..." "Verzoeker is aldus het slachtoffer van een vervolging door staatsactoren en mocht men menen dat de aanslagen betrekking zouden hebben op oude vetes tussen twee groepen dan nog blijkt duidelijk dat de PML-N zijn onderdanen niet in de hand heeft. Pakistan is zowat het gevaarlijkste land ter wereld." Derhalve is volgens verzoeker voldaan aan de voorwaarden van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder is volgens verzoeker eveneens voldaan aan de voorwaarde van artikel 48/3, § 2, a) van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft geen nauwkeurig onderzoek gevoerd naar de gevaren in verzoekers regio en naar de werking van de politiediensten. "Het is zonder twijfel dat verzoekers vader werd vermoord, dat de wagen van zijn neef werd beschoten, dat verzoeker littekens vertoont (pagina 7 interview) van ondergane folteringen naar aanleiding van een ontvoering. Er is tevens geen twijfel mogelijk dat de familie G. het slachtoffer is geworden van vele aanslagen op hun familie." Er moet volgens verzoeker dan ook toepassing worden gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt te behoren tot een sociale groep, namelijk de G-groep die één voor één wordt geliquideerd. Verzoeker wijst er nog op dat hij in fine van zijn gehoor heeft verklaard: "Ik heb mijn best gedaan om ergens in Pakistan te gaan wonen maar dat was onmogelijk voor mij".

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 1 en § 2, c) van de Vreemdelingenwet in samenlezing met artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming juncto artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"1. Zwaarwegende gronden op ernstige schade en het risico

Verzoeker en zijn familie hebben een probleem in Pakistan. Dit is zo klaar als een klont suiker. Derhalve blijft de stelling van verzoeker dat hij wel degelijk ernstige schade kan oplopen omwille politieke activiteiten of enkel en alleen door het behoren tot de G. groep.

Het staat vast er een groot risico is. Verzoeker is al het slachtoffer geweest van een afslachting van de helft van zijn familie.

Dit zijn voldoende elementen om aan te nemen dat er zwaarwegende gronden zijn (leven, behandeling in strijd met artikel 3 EVRM) en dat er een groot risico is.

Ook hier geldt wat is het risico dat verzoeker zou lopen bij een terugkeer. Enkel stellen dat het verhaal ongeloofwaardig is voldoet niet aan de wetbepaling uit artikel 48/4 par. 1 in fine. De **probabiliteit** werd door het commissariaat generaal niet onderzocht.

Artikel 48/4 par. 1 Vw is duidelijk en stelt een reëel risico zou lopen.

Verzoeker verwijst verder naar het artikel toegevoegd aan het administratief dossier COI FOCUS Pakistan Acutele veiligheidssituatie dd 18 februari 2014. Op pagina 4 leest verzoeker: ... Het geweld dat hierbij gepleegd wordt vormt, naast het tekortschietend functioneren van het veiligheidsapparaat en de buitenlandse inmenging, de voornaamste factor die maakt dat Pakistan de 13de plaats bekleedt in de Failed States Index. In de Human Development index bevindt Pakistan zich op de 146ste plaats, ter hoogte van Bangladesch en Angola. ... Ondanks herhaalde vredesakkoorden en triomferichten van de kant van de Pakistaanse legerleiding houdt het geweld in de regio de afgelopen jaren aan. Terreuraanslagen, sporadische wapentreffen tussen veiligheidsdiensten en opstandelingen en militaire anti-terreurecampagnes volgen er elkaar op. Daaren boven voert het Amerikaanse leger sinds 2004 drone-aanvallen uit tegen taliban en Al Qaeda militanten in de regio. ... In 2013 vonden ettelijke buitengerechtigde moorden en verdwijningen plaats. Daarnaast nam het sektarische geweld in de regio toe ... De krachtmeting tussen beide bevolkingsgroepen vertaalde zich in tal van politieke moorden op aanhangers ...

Verzoeker verwijst naar zijn verhoorverslagen. Verzoeker heeft duidelijk aangegeven op pagina 27 van het eerste verhoor dat het totaal niet veilig is voor hem. Verzoeker verklaart op pagina 7 dat hij werd gefolterd en toont hiervan zijn littekens.

Derhalve vormt de aanwezigheid van verzoeker op het grondgebied een constante dreiging in voor zijn leven. Als verzoeker het document verder leest en kijkt naar de informatie over de regio waar hij vandaan komt stelt verzoeker vast: In 2013 registreerde Pakistan Institute for Peace Studies 495 geweldincidenten in de regio, met 1.801 doden en 1.553 gewonden als gevolg. Het Pakistaanse leger voerde 60 militaire operaties door. Deze militaire operatie resulteerden in 581 doden en 198 gewonden. Daarnaast vonden 29 gewapende confrontaties plaats tussen het leger en militanten, met 259 doden en 932 gewonden waaronder respectievelijk 243 en 551 burgers. Bij drone-aanvallen vielen 195 doden. Het commissariaat generaal minimaliseert het geweld in Pakistan.

2. Ernstige schade

De ernstige schade die verzoeker loopt is beschreven in artikel 48/4 par. 2 b) zijnde: foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst.

Het weze duidelijk dat dit identiek is aan de bepaling van artikel 3 EVRM.

Verzoeker verwijst dan ook naar hetgeen hierboven werd uiteengezet onder het punt vervolging en bescherming in het kader van de vluchtelingenstatus. Dit geldt uiteraard volledig alhier. Een schending van artikel 3 of artikel 2 EVRM is reëel. Bescherming zal verzoeker niet krijgen van de autoriteiten. Integendeel hij wordt gezocht door de autoriteiten (zie in punt 1 hierboven) Bovendien is er amper een instituut in Pakistan die opspoort, vervolgt en bestreft.

De subsidiaire bescherming motivering met een verwijzing naar algemene informatie is onvoldoende en kan eveneens de toets van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet doorstaan. Het CGVS beschikt misschien wel over een zekere beoordelingsmarge doch de intensiteit van het geweld is te hoog. De probabiliteit dat verzoeker iets overkomt is te hoog om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontzeggen."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de overlijdensakte van zijn vader en zijn neef (stuk 2), een FIR (stuk 3), verkiezingsresultaten van 2013 (stuk 4) en zijn asielaanvraag in Italië van 24 oktober 2014 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Vooreerst dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Wat betreft het tijdstip waarop verzoekers familie zich zou hebben aangesloten bij PTI, dient vastgesteld dat verzoeker niet enkel tijdens zijn gehoor op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde, maar tevens op de DVZ. Immers, op de DVZ verklaarde verzoeker dat hij en zijn familie eind 2013 of begin 2014 toetraden tot PTI (administratief dossier, stuk 10). Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker aanvankelijk dat zij in 2012, nadat Musharraf geen macht meer had, tot PTI toetraden (gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl hij dit later corrigeerde naar 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over een dermate cruciaal element in verzoekers asielrelaas, doen

afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Dit klemde des te meer daar verzoeker verkeerdelijk stelde dat Musharraf na de verkiezingen van mei 2013 werd gearresteerd, terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat Musharraf een eerste keer werd gearresteerd op 19 april 2013 en dus voor de verkiezingen van 11 mei 2013. Verweerder wijst er in zijn nota met opmerkingen bovendien terecht op dat uit artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de vragenlijst, die verzoeker invulde op de DVZ, antwoorden betreft van een asielzoeker met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een asielaanvraag in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij is gevlucht, worden verduidelijkt. Zijn verklaringen op de DVZ werden hem in het Punjabi voorgelezen en verzoeker heeft ze ondertekend, waarmee hij bevestigde dat zijn verklaringen juist zijn en met de waarheid overeenstemmen.

Betreffende het schietincident op 6 januari 2013 verklaarde verzoeker op de DVZ dat zijn neef ter plaatse stierf en dat de chauffeur en een andere persoon lichtgewond raakten (administratief dossier, stuk 10). Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker aanvankelijk dat zijn neef en de chauffeur vermoord werden tijdens het schietincident (gehoorverslag CGVS, p. 15-16), hetgeen hij later, na confrontatie met inconsistenties in zijn verklaringen, wijzigde naar de verklaring dat de chauffeur twee à vier maanden na het schietincident overleed (gehoorverslag CGVS, p. 19). In onderhavig verzoekschrift stelt hij dat de chauffeur twee à drie maanden na het incident overleed. Opnieuw doen dergelijke tegenstrijdige verklaringen over een dermate cruciaal element in verzoekers asielrelaas afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Aangezien verzoeker internationale bescherming vraagt in België omwille van zijn beweerde problemen in Pakistan, kan redelijkerwijze van hem verwacht worden dat hij zich terdege informeert omtrent deze problemen en dus ook wat de namen zijn van de bij het schietincident betrokken personen. Nergens wordt er in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker de namen van alle partijleden zou moeten kennen.

Dat de FIR geen melding maakt van het feit dat het schietincident op 6 januari 2013 een politieke afrekening zou zijn omdat de politie gecontroleerd wordt door één van de betrokken politieke partijen, de PML-N, is een blote bewering die verzoeker op geen enkele manier staft. Dit klemde des te meer daar uit het door verzoeker neergelegde persartikel (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dat het om een uit de hand gelopen vete tussen twee groepen zou gaan. Voorts bevat het administratief dossier wel degelijk een vertaling van de FIR, waaruit blijkt dat de klacht werd ingediend door Am.H. en niet door Z.M.G., hetgeen verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS wel degelijk verklaarde (gehoorverslag CGVS, p. 20). Verder worden in de FIR acht personen aangeduid als beschuldigen, doch niemand met de familienaam "Butt".

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift vervolgens aanvoert dat de verklaringen van zijn broer niet in rekening kunnen worden genomen, omdat deze in België was en zijn kennis maar heeft van "horen zeggen", dient erop gewezen dat de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens kan onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de asielzoeker met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Waar verzoeker stelt dat het verschil tussen één en twee maanden niet relevant (genoeg) is, komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen geen dienstig verweer is. Met betrekking tot zijn beweerde ontvoering en de betoging komt verzoeker voor het overige niet verder dan het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen, hetgeen evenmin een dienstig verweer is.

Met betrekking tot zijn reisweg, stelt verzoeker dat "de ene controle de andere niet is". Hiermee ontkracht hij geenszins de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn smokkelaar een dergelijk groot risico zouden nemen door zich zo weinig op een mogelijke strenge controle bij het binnenkomen van de Schengenzone voor te bereiden. Dat verzoeker in Italië een asielaanvraag deed (verzoekschrift, stuk 5) en in Abu Dhabi op het vliegtuig stapte, is bovendien niet in overeenstemming met zijn verklaring op de DVZ dat hij nooit eerder een asielaanvraag indiende en dat hij in Dubai op het vliegtuig stapte (administratief dossier, stuk 10). Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Aangaande zijn littekens blijkt nergens uit dat verzoeker deze zou hebben opgelopen ten gevolge van foltering tijdens een ontvoering. Verzoeker brengt geen enkel medisch attest bij waaruit dit zou blijken. Bovendien kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden worden geschetst waarin de verwondingen werden opgelopen, zonder hiervoor af te gaan op verzoekers verklaringen, waaraan, zoals hoger uiteengezet, geen geloof kan worden gehecht.

Betreffende de door verzoeker op het CGVS neergelegde en bij onderhavig verzoekschrift gevoegde documenten, dient er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt: "De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De identiteitskaarten van u, uw moeder, uw zussen, en uw neef B.H.G. bevatten louter informatie aangaande uw identiteit en die van uw familieleden, die niet betwist wordt. De identiteitskaart van uw vader, het uittreksel van zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn overlijdensakte bevatten louter informatie over zijn identiteit, zijn verkiezingsdeelname in 1985 en zijn (onnatuurlijke) dood, doch niet aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon. De identiteitskaart van uw neef R.M.G., zijn overlijdensakte, twee foto's van uw neef R.M.G., een foto van de beschoten wagen waarin hij zich bevond, een internetartikel aangaande het schietincident waarbij hij om het leven kwam, en de FIR dd. 06/01/2013 die naar aanleiding van dit schietincident werd geregistreerd, tonen louter de identiteit van uw neef R.M.G. aan en het feit dat hij op 6 januari 2013 in een vuurgevecht om het leven kwam, doch niet dat hij omwille van zijn politiek activisme zou zijn doodgeschoten door aanhangers van PML-N, noch dat u hierbij aanwezig was. Het uittreksel van de verkiezingsdeelname van uw neef B.H.G. als kandidaat voor APMN wordt evenmin betwist. Dit levert echter evenmin een bewijs van uw eigen politiek activisme of uw beweerde vervolging door aanhangers van PML-N. Aangaande de door u neergelegde nieuwsberichten van gewelddadige incidenten die zich voordeden in het district Sialkot (provincie Punjab), van waar u afkomstig bent, alsook de persberichten van de recente protesten in Islamabad, zij ten slotte benadrukt dat u hier nergens persoonlijk in wordt vermeld en deze niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3)."

Verder stelt verweerder terecht als volgt in zijn nota met opmerkingen: "Wat de overlijdensakte betreft die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt (stuk 2 verzoekschrift), merkt verweerder op dat het 'FORM No'- nummer rechts bovenaan niet overeenstemt met de overlijdensakte die hij op het Commissariaat-generaal reeds neerlegde (document 2, stuk 8 'inventaris van de documenten neergelegd door de asielzoeker', administratieve dossier) alsook dat de uitgiftedatum ervan verschilt. De overige vermeldingen op de overlijdensakte zijn identiek. Ook de stukken 3 en 4 die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, werden reeds neergelegd op het Commissariaat-generaal."

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt: "Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros

van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel. Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen geviséerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), blijkt voorts dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft.

Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. U legde in dit verband enkele nieuwsberichten neer van gewelddadige incidenten die zich voordeden in het district Sialkot (provincie Punjab), van waar u afkomstig bent, doch die niet verwijzen naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die betrekking hebben op uw persoon (CGVS, p. 3).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Punjab grotendeels stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de provincie voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber-Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Nagenoeg de helft van de in 2013 te betreuren doden werd het slachtoffer van terreurgeweld, hoofdzakelijk gepleegd door de Pakistaanse Taliban en Lashkar-e-Jhangvi. Deze terreuraanslagen vonden voornamelijk plaats in de stad Lahore en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie, waar het overwegend rustig bleef. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daarnaast omvatte het geweld in de provincie sektarisch geweld, etno-politiek geweld, grensaanvallen en geweld tussen politie en criminelen. De meeste geweldincidenten in de provincie Punjab vonden plaats in de verkiezingsmaand mei.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze motieven, doch hij brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald zou zijn. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER